

Strona skarżąca podnosi, że Sąd błędnie uznał, że wcześniejszy znak towarowy, na którym oparł się wnoszący sprzeciw, był pod względem prawnym rzeczywiście używany. Nie jest podważane, że rozpatrywany znak towarowy był naprawdę używany w obrocie gospodarczym przez wnoszącego sprzeciw lub za jego zgodą w odniesieniu do usług, dla których został zarejestrowany. Jednakże to używanie odbywało się w odniesieniu do świadczenia usług, za które nie pobierano opłat. Tym samym pod względem prawnym nie można powoływać się na takie używanie w celu wykazania, że znak towarowy był rzeczywiście używany. Kwestia ta była przedmiotem orzecznictwa, które zdaniem wnoszącego odwołanie a) zostało błędnie zastosowane przez Sąd, a b) w każdym razie jest niespójne. Tym samym kwestia konsekwencji prawnych, które powinny zostać wyciągnięte w takich okolicznościach faktycznych, musi być rozstrzygnięta przez Trybunał.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).
 (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 września 2011 r. w sprawie T-290/09 Omnicare, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Astellas Pharma GmbH, wniesione w dniu 24 listopada 2011 r. przez Omnicare, Inc.

(Sprawa C-588/11 P)

(2012/C 25/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Omnicare, Inc. (przedstawiciel: M. Edenborough QC)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Astellas Pharma GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie żąda uchylenia zaskarżonego wyroku. Ponadto żąda zasądzenia kosztów postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi jeden zarzut, mianowicie błędne zastosowanie przez Sąd art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 r. (¹) („nowe rozporządzenie”). Niniejsza sprawa dotyczy sprzeciwu wniesionego przez Astellas Pharma GmbH (dawniej Yamanouchi Pharma GmbH) („wnoszący sprzeciw”) na podstawie należącego do wnoszącego sprzeciwu zarejestrowanego w Niemczech znaku towarowego nr 394 01 348 oraz podnoszonego istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (²) („stare rozporządzenie”) (które jest jednak identyczne ze stosownymi częściami nowego rozporządzenia). Ponieważ wcześniejszy znak towarowy został zarejestrowany wcześniej niż pięć lat przed złożeniem sprze-

ciwu, konieczne było udowodnienie przez wnoszącego sprzeciw, że znak towarowy był rzeczywiście używany, tak aby na znak ten można było się powołać w charakterze podstawy sprzeciwu.

Strona skarżąca podnosi, że Sąd błędnie uznał, że wcześniejszy znak towarowy, na którym oparł się wnoszący sprzeciw, był pod względem prawnym rzeczywiście używany. Nie jest podważane, że rozpatrywany znak towarowy był naprawdę używany w obrocie gospodarczym przez wnoszącego sprzeciw lub za jego zgodą w odniesieniu do usług, dla których został zarejestrowany. Jednakże to używanie odbywało się w odniesieniu do świadczenia usług, za które nie pobierano opłat. Tym samym pod względem prawnym nie można powoływać się na takie używanie w celu wykazania, że znak towarowy był rzeczywiście używany. Kwestia ta była przedmiotem orzecznictwa, które zdaniem wnoszącego odwołanie a) zostało błędnie zastosowane przez Sąd, a b) w każdym razie jest niespójne. Tym samym kwestia konsekwencji prawnych, które powinny zostać wyciągnięte w takich okolicznościach faktycznych, musi być rozstrzygnięta przez Trybunał.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).
 (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Unii Europejskiej (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2011 r. w sprawie Alliance One International, Inc. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 listopada 2011 r. przez Alliance One International, Inc.

(Sprawa C-593/11 P)

(2012/C 25/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alliance One International, Inc. (przedstawiciele: C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 9 września 2011 r. w sprawie T-25/06 Alliance One przeciwko Komisji; oraz, jeżeli stan postępowania na to pozwala,
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust.1 spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona SCC, Dimon i Alliance One; oraz odpowiednio
- obniżenie kwot grzywien nałożonych na Transcatlab i na Dimon Italia (Mindo) w taki sposób, aby nie przekraczały one 10 % obrotów osiągniętych przez nie w ostatnim roku podatkowym, oraz
- obniżenie kwoty grzywiny nałożonej na Transcatlab i na Dimon Italia (Mindo) ponieważ zastosowany wobec nich mnożnik nie znajduje już zastosowania ze względu na to że podstawą jego przyjęcia była wielkość grupy;

— w każdym razie nakazanie Komisji pokrycia wszystkich kosztów, także tych poniesionych przez Alliance One w postępowaniu przed Sądem Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Alliance One wnosi o: i) uchylenie w całości zaskarżonego wyroku; oraz dodatkowo ii) stwierdzenie nieważności art. 1 ust.1 decyzji Komisji z dnia 20 października 2005 r. w sprawie COMP/C.38.281/B.2 — Surowiec tytoniowy — Włochy w zakresie, w jakim dotyczy ona Standard Commercial Corp. („SCC”), Dimon Inc. („Dimon”) i Alliance One; oraz odpowiednio iii) obniżenie kwot grzywnien nałożonych na Transcatab S.p.A. („Transcatab”) i Dimon Italia S.r.l. („Dimon Italia”; obecnie Mindo) w taki sposób, aby nie przekraczały one 10 % obrotów osiągniętych przez nie w ostatnim roku podatkowym, oraz tytułem żądania ewentualnego iv) obniżenie kwoty grzywny nałożonej na Transcatab i na Dimon Italia (obecnie Mindo) ponieważ zastosowany wobec nich mnożnik nie znajduje już zastosowania; v) w każdym razie nakazanie Komisji pokrycia wszystkich kosztów, także tych poniesionych przez Alliance One w postępowaniu przed Sądem Unii Europejskiej.

Zdaniem Alliance One zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

- Po pierwsze, Sąd Unii Europejskiej naruszył art. 296 TFUE oraz art. 48 i 49 Karty Praw Podstawowych UE. Wskutek braku przeprowadzenia przez Sąd konkretnej i wyczerpującej analizy mającego znaczenie dla sprawy materiału dowodowego przedstawionego przez wnoszącą odwołanie w celu obalenia domniemania wywierania decydującego wpływu i, co za tym idzie, braku poparcia odpowiednimi argumentami rozumowania, które doprowadziło do nieuwzględnienia tych dowodów, domniemanie to stało się niewzruszalne, efektem czego naruszone zostały zasady domniemania niewinności, ustawowej określoności i indywidualnej odpowiedzialności.
- Po drugie, nie uwzględniając przedstawionego przez Alliance One materiału dowodowego Sąd Unii Europejskiej w niewłaściwy sposób zastosował ogólne zasady rozkładu ciężaru dowodu oraz postępowania dowodowego oraz w każdym razie naruszył przysługujące Alliance One prawo do obrony.

Odwołanie wniesione w dniu 25 listopada 2011 r. przez Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 9 września 2011 r. w sprawie T-232/06 Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji

(Sprawa C-597/11 P)

(2012/C 25/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermitzakis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu;
- wykonanie nieograniczonego prawa do orzekania i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej) odrzucającej ofertę wnoszącej odwołanie, złożoną w ramach przetargu TAXUD/2005/AO-001 dotyczącego usług obejmujących specyfikację, opracowanie, konserwację i utrzymanie systemów informatycznych służb celnych w związku z projektem DG ds. Podatków i Unii Celnej „CUST-DEV” (Dz.U. 2005/S 187-183846) i udzielającej zamówienia innemu oferentowi, która została przekazana wnoszącej odwołanie pismem z dnia 19 czerwca 2006 r. oraz zasądzenie żądanego odszkodowania;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do rozpoznania co do istoty;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

Po pierwsze, podnosi ona, że Sąd naruszył prawo dokonując błędnej wykładni art. 89 ust. 1 i art. 98 ust. 1 rozporządzenia finansowego, a także art. 140 ust. 1 i 2 i art. 141 ust. 2 zasad wykonania oraz zasad równego traktowania, niedyskryminacji, przejrzystości i wolnej konkurencji.

Po drugie, jej zdaniem, Sąd naruszył prawo nieprawidłowo interpretując i wypaczając przedstawione dowody.

Ponadto wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo dokonując błędnej wykładni zmiany kryteriów wyboru, a także pomijając badanie wielu oczywistych błędów, które wystąpiły przy ocenie oferty oraz nie uzasadniając w dostatecznym stopniu zaskarżonego wyroku.